

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2016. április 10.

ELSŐ HÉTVÉGE – Alsóvadács (Tatabánya) április 1-3.

Team: Michels Antal atya; Szirmai Béla és Kati, Tisch Dávid és Detti, Horváth Laci és Viki. Az alapos előkészítés hatására minden meghívott pár eljött a hétvégére (sajnos csak 10 párt tud fogadni a vadászház, ahol a hétvége volt), és szinte minden pár fiatal volt. Otthonos hangulatban, ha kis helyen is, de kiválóan működő háttérrel, fegyelmezett résztvevő párokkal, jó hangulatban, eredményesen zárult a hétvége. Tóni atya, a közép és ifjú pár remek bevezetői egységessé varázsolták a résztvevőket, mindenki dolgozott a kapcsolatáért! A záró misén zenei kísérettel és a Tisch család három generációjával együtt ünnepezve zárult a csodás két és fél nap. Talán nem véletlen az sem, hogy ezért a hétvégéért január 5-dike óta imádkozott az egész tatabányai közösség! Példamutató és értékes ajándék volt ez is a sok-sok egyéb meglepetés mellett. Köszönet és hála az Úrnak, a nagy közösségnek pedig az imákért, hogy sokan gondolatok erre a hétvégére is! *Szirmai Béla és Kati, Budapest*

Egyikünk bizakodva, másikunk kissé kételkedve indult a Házás Hétvégére. Aztán, ahogy telt az idő, egyre inkább éreztük mindketten, hogy ide érdemes volt eljőnnünk. Egyre jobban és jobban ki tudtunk bontakozni egymás előtt, a Nagy Dialógusban pedig olyan mélységekben ismerhettük meg egymás lelkét, ahogy eddig még soha. Kulcsot kaptunk egymástól egymás szívéhez, melyet ha használunk, nap mint nap újjá születhet a szerelmünk.

Zeke Lajos és Emőke

AZ UTAT ÉS AZ URAT KERESSÜK (III.)

4. Az önkéntesség helyzete

Virágzó, vonzó templomi, plébániai, egyházközségi élet csak a hívek áldozatos, önkéntes munkája révén valósítható meg. Ez az állítás triviális, mégis le kell írunk, hiszen jelenleg a szükségesnél kevesebben vesznek aktívan részt templomi, plébániai szolgálatban, a közösségi élet szervezésében. Ezek a „kevesek” joggal érezhetik magukat túlterheltek. Kitartásukért köszönet! A „szolgálók” körét feltétlenül *bővíteni kell*, nehogy közösségi és hitéletünk kiüresedjen. Minden lehetséges eszközzel (homília, Harangszó, személyes megszólítás, példaadás, köszönet) tudatosítani kell a hívek körében, hogy az önkéntes munkával nyerő-nyerő szituáció alakul ki: a tevékenység a közösség javára válik, de közben a szolgálattevőben elmélyül az odatartozás érzése, gyarapodnak emberi és baráti kapcsolatai.

Sürgösen *számba kell venni* azokat a *területeket és célcsoportokat*, ahol önkéntes munkára van szükség. A képviselőtestületi beszélgetések során templomi (pl. jótékonyági) rendezvények szervezése, körmenetek lebonyolítása, az ökumenikus kapcsolatok szervezése, a beteglátogatás, a karitás, a Teréz anyás nővérek segítése, az ételosztás, a plébániai rendezvényekre történő ételkészítés, a templom- és plébánia takarítás, a plébánia vendégeinek elszállásolása, a plébániaépület felújításának befejeződése utáni visszaköltözés került szóba. Ez a felsorolás biztosan nem teljes körű, tartalmaz olyan elemet is (takarítás) amelynek önkéntes alapon végeztetése vitatható. Az elemek a jelen tervet megvitatása során valószínűleg változni fognak.

Minden területre találni kell egy *felelős személyt*, aki adatbázist készít a feladatokról, programokról és a munkát vállaló személyekről, megtervezi és megszervezi az esemény lebonyolítását. Az önkéntesekkel ismertetni kell a feladatot, fel kell kérni és – szükség esetén – fel kell készíteni őket. A munka ellenőrzésének tapintatosnak kell lennie. A *köszönet* nem maradhat el.

Vállalások:

5. A Képviselőtestület összetétele, a munka módszertana és a bizottsági struktúra

A Képviselőtestület a plébános atya mellett tanácsadó szerepet tölt be. Összetétele – megítélésünk szerint – szerencsésnek

mondható: mind a nők és férfiak, mind a fiatalabbak és idősebbek arányát tekintve. Helyeselhető, hogy a plébános atya az irodavezetőt, a főkántort és Somogyi Sándor atyát is felkérte a részvételre. A havonta egy alkalommal összeülő testületben 4 bizottság működik: gazdasági, liturgikus, oktatási és szociális, amelyek tagjai szükség szerint jönnek össze.

A Képviselőtestületben legyen ifjúsági felelős (lásd 2. pont), és a hívek bevonását, mozgatását segítené, ha a közösségek vezetői is részt vehetnének annak munkájában (lásd 3. pont).

Hatékonyabb lehetne a testületi munka konkrét feladat meghatározás, felelőskijelölés és beszámoltatás révén. Az összejövetelek közösségépítő momentumai (személyes beszámoló, név- és/vagy születésnaposok köszöntése) megtartandók, miként az események számbavétele is. A lényegi részeknek nagyobb hangsúlyt kell adni, szükség esetén felelőst kell megnevezni és határidőt kijelölni, és a teljesítésre a következő ülésen vissza kellene térni.

AZ ÉLET IGÉJE – 2016. április

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tetétek.” (Mt 25,40) Vajon miért olyan kedves számunkra Jézusnak ez a mondata, hogy gyakran visszatér a hónap életigéjeként? Talán azért, mert ez az evangélium szíve. E szavakat intézi majd hozzánk az Úr a végső napon, amikor ott állunk majd előtte. Ez lesz a tárgy életünk legfontosabb vizsgáján, amelyre nap mint nap készülhetünk.

Azt fogja kérdezni, hogy adtunk-e enni és inni annak, aki éhes volt és szomjas, hogy befogadtuk-e a vándort, felruháztuk-e a mezítelent, meglátogattuk-e a beteget és a rabot... Apró cselekedetek ezek, de az öröklétben értékük van. Semmi sem kicsi, amit szeretetből teszünk, amit neki teszünk.

Jézus ugyanis nemcsak pártját fogta a szegényeknek és kizsájtottaknak, nemcsak meggyógyította a betegeket és vigasztalta a szenvedőket, hanem kiváltságos szeretettel szerette őket, olyannyira, hogy testvéreinek nevezte őket, egészen titokzatos szolidaritással azonosulva velük.

Jézus ma is jelen van azokban, akik igazságtalanságot és erőszakot szenvednek, akik munkát keresnek vagy hátrányos körülmények között élnek, akik különféle háborúk miatt kénytelenek elhagyni hazájukat. Hányan és hányan szenvednek körülöttnk más okokból is, és talán kimondatlanul is a segítségünket kérik. Jézus az, aki konkrét szeretetet kér, az új igényeknek megfelelő új „irgalmassági cselekedeteket”.

Senkit nem zár ki. S ha egy beteg idős asszony Jézus, akkor hogy ne segítenénk mindazzal, ami enyhíti a körülményeit? Ha egy menekült gyereknek nyelvet tanítok, Jézust tanítom. Ha segíték otthon anyukámnak takarítani, akkor Jézusnak segíték. Ha reményt viszünk egy rabnak, és vigaszt a szomorkodónak, vagy megbocsátunk annak, aki megsértett, Jézussal lépünk kapcsolatba. Valahányszor megtesszük ezt, a gyümölcseként nemcsak azt tapasztaljuk, hogy örömet szereztünk a másoknak, hanem bennünket is nagyobb öröm tölt el. Ha ajándékozunk, kapunk, belső teljességet tapasztalunk, boldogok leszünk, mert akkor is, ha nem tudtuk, Jézussal találkoztunk: a másik az a kapu – Chiara Lubich írása szerint –, amelyen át Istenhez juthatunk.

Lelki tapasztalatának már a kezdetén így ír ennek az életigének a hatásáról: „A felebaráttal és a szeretettel kapcsolatos egész korábbi felfogásunk összeomlott. Ha Krisztus valamiképpen mindenki ott van, akkor nem tehetünk különbséget, nem részesíthetünk előnyben senkit. Szertefoszlottak azok az emberi elképzelések, amelyek osztályozták az embereket: honfitárs vagy külföldi, öreg vagy fiatal, szép vagy csúnya, antipatikus vagy szimpatikus, gazdag vagy szegény. Krisztus volt ott mindegyikük mögött, Krisztus volt ott mindegyikükben. És valóságosan egy másik Krisztus volt minden embertárs (...).

Így élve felfedeztük, hogy számunkra az embertárs az út, amelyen eljuthatunk Istenhez. Sőt, úgy tűnt számunkra, hogy a test-

vér olyan, mint egy kapu, amelyen át kell haladnunk, hogy Istennel találkozassunk.

Ezt megtapasztaltuk az első napoktól kezdve. Micsoda egységre találtunk Istennel este az imában vagy az összeszedettségben, miután az egész nap folyamán szerettük Őt a testvérekben! Ki más adta volna nekünk a vigasztalást, ezt az olyannyira új, oly mennyei élményt, ha nem Krisztus, aki élte evangéliumának szavait: »adatok és adnak majd nektek is« (Lk 6,38). Mi szerettük Őt egész nap a testvérekben, és íme, most Ő szeretett bennünket.»(Chiara Lubich: Jézus a testvérben, Új Város, Budapest, 2013, 80. o.)

Fabio Ciardi